

ИЗВЕШТАЈ

О КАНДИДАТИМА ЗА ИЗБОР У ЗВАЊЕ АСИСТЕНТА ЗА УЖУ НАУЧНУ ОБЛАСТ
ОПШТА ФИЛОЗОФИЈА – ТЕЖИШТЕ ИСТРАЖИВАЊА ИСТОРИЈА ФИЛОЗОФИЈЕ

Одлуком Изборног већа Филозофског факултета у Београду од 29. 09. 2016. године изабрани смо у комисију за припрему реферата о кандидатима пријављеним за избор у звање АСИСТЕНТА за ужу научну област ОПШТА ФИЛОЗОФИЈА, с тежиштем истраживања Историја филозофије. На конкурс де пријавио један кандидат, Милош Вулетић. После разматрања конкурсне документације коју је поднео кандидат, комисија за припрему реферата подноси Изборном већу Филозофског факултета у Београду следећи извештај.

Милош Вулетић је рођен 1980. у Београду. На Филозофском факултету Универзитета у Београду је дипломирао филозофију 2005. године са општим успехом 9,68 током основних студија и оценом 10 на дипломском испиту. Докторирао је филозофију 2015. године на Универзитету у Питсбургу, САД. Добитник је награде за студента генерације Одељења за филозофију Филозофског факултета Универзитета у Београду (2005), стипендије младих талената за магистарске студије Министарства науке и заштите животне средине Републике Србије (2006), стипендије Alan Ross Anderson Универзитета у Питсбургу (2011). Академску годину 2013-2014 провео је као гостујући истраживач на Одељењу за филозофију Универзитета Харвард, САД.

Анализа радова

„Шта је модерно у Локовом учењу о супстанцији?“ *Theoria* 47 (1-2): 35-50 (2004)

У овом раду аутор интерпретира Локово учење о супстанцији. Лок анализира различита значења појма супстанције, порекло идеја супстанција као и проблеме њихове оправданости и улоге у сазнању. Два значења супстанције се показују као најважнија и истовремено супротстављена: комплексна идеја супстанције и идеја супстрата. Аутор побија Бенетову тврдњу према којој се Лок није одлучио да ли да задржи или одбаци идеју супстрата; Лок одбацује само схоластичко схватање супстрата као неодређене подлоге у којој инхерирају акциденције, и то због његове неупотребљивости као експланаторног модела. Аутор показује да је Лок идеју супстрата задржао као неопходну за објашњење коегзистенције простих идеја у комплексној идеји супстанције, што је својство које разликује идеје супстанција од идеја мешовитих модуса. Важност ове дистинкције за Локову теорију сазнања оправдава употребу идеје супстрата. Аутор потврђује Ејерсову тврдњу да Лок онтолошки поистовећује супстрат и реалну суштину; истовремено, аутор брани тезу да се ово поистовећење не протеже на питање порекла и оправдања идеја које их означавају. Најзад, аутор показује да се Локово учење о супстанцији испоставља као модерно утолико што садржи како антиципације Хјумових, Барклијевих и Кантових аргумената и ставова, тако и савремене филозофске теме попут вишеструке реализабилности, експланаторног јаза и логичко-језичке аргументације.

“Gradable Adjectives and Disagreement about Personal Taste” *Theoria* 58: 17-32 (2016)

Контекстуализам и Релативизам нуде супротстављене семантичке анализе предиката личног укуса. Аутор тврди да је одбрана Контекстуализма од једног релативистичког аргумента (такозвани “Lost Disagreement Argument”) коју је предложио Мајкл Гланзберг неуспешна. Гланзбергова скаларна анализа придева од којих се граде предикати личног укуса није добар начин да се представи субјективна природа ових предиката. Уместо Гланзбергове, аутор предлаже алтернативну

скаларну анализу према којој придеви личног укуса денотирају више функција које мапирају елементе заједничког домена на уређену скалу релевантног димензионог својства. Ова анализа не подлеже приговорима које аутор упућује Гланзберговој анализи; уз то, алтернативна анализа фаворизује релативистички приступ предикатима личног укуса.

Пошто, поред изузетним квалитетом радова, испуњава и све законом и статутом предвиђене услове за избор у звање за које је конкурисао, предлажемо Изборном већу Филозофског факултета да прихвати да се **Милош Вулетић** изабере у звање асистента за научну област *Општа филозофија*, с тежиштем истраживања *Историја филозофије*.

У Београду, 15. 10. 2016.

Др Милош Арсенијевић, редовни професор

Др Андреј Јандрић, доцент

Др. Владан Перишић, редовни професор

Богословског факултета у Београду